

gifter ved Gennemførelsen af Loven om Straf for Brug af urigtig Varebetegnelse m. m. udgaa. Da denne Lov fremkom, nærede Handelsministeriet den Anskuelse, at den vilde afføde en overordentlig stor Mængde Retssager, berettigede og uberettigede, som vilde kunne lægge en ganske betydelig Byrde paa Landets Domstole og desuden skabe Forvirring mange Steder. Derfor foreslog Ministeriet de Organisationer, der havde Paataaleret, at træde sammen og overdrage, kan man sige, midlertidig deres Paataaleret til et Udvalg, som skulde udøve en kontrollerende og vejledende Myndighed med det for Øje, at Forvirringen kunde mindskes og Domstolene frigøres for overflødige Sager. Dette samtykkede Organisationerne i, og Udvalget blev nedsat. Det er til dette Udvalgs Virksomhed, nævnte Beløb skulde anvendes, og det er altsaa dette Beløb, man vil stemme ud. Jeg har baade en saglig og en personlig Grund til ikke at kunne være med dertil. Den personlige, som har mindst Interesse, er den, at jeg selv er Repræsentant for en af Organisationerne og var med til at modtage Ministerens Forslag og velvillige Tilsagn om, at Udvalget naturligvis skulde handle paa Ministeriets Vegne. Den anden, den saglige Grund er den, at det forekommer mig ganske naturligt, naar en saadan Lov træder i Kraft, og Ministeriet nærer denne Frygt — uanset, at dens Berettigelse maaske ikke helt er blevet bekræftet ved det, som er passeret —, at man saa fra Handelsministeriets Side optræder paa denne Maade. Det har selvfølgelig ingen Interesse for Erhvervsorganisationerne at fritage Landets Domstole for Overlæggelse; men det har eller kan have Interesse for et Regeringsorgan, og jeg finder, at denne Virksomhed er ganske naturlig for et Regeringsorgan. Hvorvidt det er rigtigt, som den ærede Ordfører (Jerichow) bemærkede, at Handelsministeriet ikke har saa særlig meget at bestille, at der var Trang til en Ekstra-bevilling, skal jeg ikke udtale mig om; derom er jeg ikke kompetent til at dømme. Men jeg gaar ud fra, at det ikke har været Tilfældet, og jeg finder ogsaa Udgiftens Tilstedeværelse i og for sig rimelig.

Det var egentlig kun det, jeg ønskede at bemærke. Jeg skal hertil blot føje et

Par Ord om de andre Sager, som nu har været Genstand for udførlig Omtale, nemlig Forslagene fra de radikale og socialdemokratiske Medlemmer af Udvalget om at udstemme Anmærkningen angaaende Defensionsskibene „Gorm“ og „Odin“ o.s.v. Jeg vil herom sige, at fra et teoretisk og systematisk Synspunkt kan jeg give de ærede Medlemmer Ret i, at det vilde være naturligt og i alt Fald regnskabsmæssig rigtigt at anføre Indtægterne et Sted paa Finansloven og Udgifterne et andet Sted, og det gaar jeg ogsaa ud fra vil ske i Fremtiden, jeg tror, der allerede er fremkommet Antydninger fra Forsvarsministeren i den Retning. Men i dette bestemte Tilfælde ønsker jeg ikke at være med til og kan ikke tilraade at stemme for Ændringsforslaget om at udstemme Anmærkningen, fordi Anmærkningens Fjernelse i dette Øjeblik vilde have en uheldig Indvirkning paa Foranstaltninger under Forsvarsvæsenet. Naar jeg nemlig skal vælge mellem det at faa Regnskabet Systematik nøje overholdt og det at faa Forsvarsvæsenet saa nogenlunde forsvarligt ordnet, foretrækker jeg det sidste.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Paa Krigsministeriets og Marineministeriets Budgetter er der to Poster, hvorover der har været ført Kritik; det er dem, der omhandles i Ændringsforslagene Nr. 35 og 37. Hvad Ændringsforslag Nr. 35 angaar, har Udvalget tiltraadt det. Derimod har et Mindretal under Nr. 37 stillet et Forslag om at udstemme den af Forsvarsministeren foreslaaede Anmærkning. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), som først havde Ordet om denne Sag, sagde blandt andet, at det undrede ham, at Ministeren ikke havde opført Indtægten paa Finanslovsforslaget; han stemplede det som en Utilbørlighed at anvende Penge udenom Lovgivningsmagten. Jeg gør opmærksom paa, at det Forslag til en Anmærkning, der er stillet af Forsvarsministeren, netop gaar ud paa at søge Lovgivningsmagtens Tilladelse til det, her foreslaas, og jeg gør endvidere opmærksom paa, at den Fremgangsmaade, der er fulgt af mig som Forsvarsminister i denne Sag, er en Fremgangsmaade, der har Hævd, som har været fulgt i over 40 Aar;